

den kan gå ud og bilde befolkningen ind, at arbejdsløshedskurven er knækket, men for de 70.000 mennesker, der er på orlov, gælder, at deres vilkår jo ikke er blevet bedre. Det er med de ord, som den nuværende arbejdsminister brugte for få år siden, sådan, at man rører rundt i gryden af arbejdsløse. Det var det, der var filosofien bag orlovsordningerne: De mennesker, der var arbejdsløse, skulle ind og have lov til at være i job i kort tid, og så skulle de ud i arbejdsløshedsløben igen.

Man kan ikke være bekendt at holde befolkningen for nar på den måde, og derfor burde det være sådan, at man gik ud og ærligt fortalte, hvad der skal til for at få skabt nogle rigtige arbejdspladser uden løntilskud og uden misbrug af orlovsordninger og statsbetalt ferie.

Fremskridtspartiet har i ganske mange år formuleret klart og tydeligt, hvad det er, der skal til, men lige så vel som ingen tør sige, at det er den rigtige kur på det punkt som på andre punkter, jeg har nævnt, udlændingepolitikken og statens store underskud, så fedter man sig ind i forskellige ordninger, forskellige undskyldninger for ikke at gennemføre den politik, der skal til.

En af de største svøber i det danske samfund er den misforståelse hos hovedparten af Folketingets politikere, at der er en masse rige mennesker, som man kan blive ved med at plukke hårene af hovedet på. Det kan man ikke længe, og den verden, vi befinder os i i dag, er en verden, hvor det at flytte kapital ud af Danmark ikke tager længere tid end at taste det ind på en computer. Og det at flytte til et andet EU-land eller flytte til et andet land i den anden ende af verden er så nemt i vore dage, at folk betænker sig i meget kort tid, inden de beslutter sig for at flytte.

De flytter, fordi beskatningsvilkårene her i landet er ulidelige, og fordi det er umuligt at drive selvstændig erhvervsvirksomhed i Danmark. Ja, o.k., man kan godt drive virksomhed, hvis man er en mønstervirksomhed, der modtager offentlige tilskud og har et samarbejde med kommunen og udviklingskontrakter osv. Så kan man blive her, pumpet op af offentlige tilskud. Men hvis man ønsker på ærlig og redelig vis at drive en virksomhed og få tingene til at fungere og oven i købet tjene en ekstra krone i overskud, så drives der klapjagt, så trues man med nye miljøafgifter, så trues man med paragraffer og kommissærer fra staten, som kommer og kigger én over skulderen.

Det er klart, at der ikke er nogen, der gider drive virksomhed i Danmark på de konditioner, så flytter man hellere med sin formue til et andet land, og resultatet er, at Danmark er et forarmet land, hvor vi går rundt og bilder hinanden ind, at vi kan leve af at bevilge hinanden tilskud. Det kan vi selvfølgelig ikke, og derfor har staten et driftsunderskud, som er uforskammet stort, og en kæmpe stor gæld, og vi får et forklaringsproblem over for de næste generationer med hensyn til, hvorfor vi har soldet så mange penge op.

Vi er i Fremskridtspartiet ikke bange for at sige, hvad det er, der skal til. Vi skal forkæle erhvervslivet, vi skal forkæle dem, der tjener penge, vi skal gøre det til noget ærefuldt at tjene penge og have overskud. I stedet for at hænge de mennesker ud i pressen og i stedet for at hænge dem ud i Folketingssalen skal de mennesker have et skulderklap og vide, at de udøver en samfundsgavnlig gerning. Så er der igen nogle, der gider stifte virksomhed, og som gider ansætte folk uden løntilskud.

Derudover skal vi have indrettet vores skattesystem på en sådan måde, at det kan betale sig at gøre en ekstra indsats. Det skal i det hele taget kunne betale sig at gå på arbejde. Det kan det ikke i dag. Og jeg vil ikke hænges ud for, at jeg jager de arbejdsløse. Nej, folk tænker rationelt og logisk, når de foretager den udregning derhjemme ved køkkenbordet, at det bedre kan betale sig at være på bistandshjælp, end det kan betale sig at gå på arbejde.

Jeg har kendskab til en, der tidligere havde en stilling, hvor han tjente 25.000 kr. brutto om måneden. Han er fraskilt og har et barn, der bor i den anden ende af landet, og han har en række andre forpligtelser, studiegæld osv. I dag er manden på bistandshjælp. Han har flere penge netto i dag, end han havde, dengang han fik 25.000 kr. om måneden brutto, på grund af hele det store jacksystem med bistandsregler om, at han får tilskud til togbilletter og tilskud til det ene og tilskud til det andet, og han skal ikke betale af på sin studiegæld, osv. osv.

Det vidner om, hvor vidt det er kommet i det såkaldte velfærdssamfund, således at det bedre kan betale sig for mennesker med så stor en bruttoindkomst at være på bistandshjælp. Det er kun et enkelt eksempel. Jeg er sikker på, at der er mange. Jeg vil ikke generalisere, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at i det såkaldte danske velfærdssystem er skruen drejet over gevind, og det lider vi under i de her år.